

KAPITAL

VSAKO JUTRO, POLOMLJEN AL NASPAN
VERJAMEM, DA PREBUJA SE, DA VSTAJA NOVI DAN
BREZ SPOMINA, NA PRAZNO, KOT IZ NIČ
VERUJEM, DA ZAČENJA VSAKIČ PISAT NOVO STRAN.

VEDNO TEŽJI, ZAHRTEN, BOLJ BOLEČ
UDAREC BIJE V GLAVO, TOLČE DUŠO IN TELO.
BREZ SPOMINA, ZA VSE KRIV VEDNO SAM
HVALEŽEN DA NI SLABŠE, KER LAHKO BI ŠE BILO.

VERJAMEM, TRMASTO, VERUJEM
V SLEPOTI UPANJ NEUPOGLJIV.
DA NENASITNI, GOLJUFIVI
REDIJO SE V DOBRO VSEH.
VERJAMEM, TRMASTO, VERUJEM
V OBLJUB SLEPOTI NEZLOMLJIV.
DA NAJBOLJ UMAZANI NAMENI
USMERIJO V DOBRO ZA VSE.

LAŽJE JE IMETI PSA

EDEN IN EDINI, OS, SREDIŠČE, LUČ SVETA,
V SVOJEM MALEM SVETU, VSEH VESOLIJ GOSPODAR,

EDEN IN EDINI, OS, SREDIŠČE, LUČ SVETA,
V SVOJEM MALEM SVETU, STRELE, OGNJA GOSPODAR,
RAD V SVOJEM SVETU, BREZ DA KOGA BI TRPEL,
VČERAJ, DANES, VEDNO, ZASE IMEL NESKONČEN MIR.

EDEN IN EDINI, OS, SREDIŠČE, LUČ SVETA,
V SVOJEM MALEM SVETU, VSEH VIHARJEV GOSPODAR,
RAD V SVOJEM SVETU, BREZ DA BI ZA TO SKRBEL
VČERAJ, DANES, VEDNO, ZASE IMEL POPOLN RED.

SAJ NI, DA PRAV ŽELEL BI, BITI SAM, NA SAMEM, ZASE.
IN DIH V OBRAZ BI RAJE, ČUTIL VČASIH, KOT SAMOTO.
A VSE, KAR RASTE ZASE, IŠČE SVOJO POT DO SONCA.
UTRUJA, KRHA ŽIVCE. LAŽJE JE IMETI PSA.

KAPLJA

DRUGAČE VSAKIČ, NANOVO SE ZAZDI.
TOKRAT DOKONČNO, NEDVOMNO ZA VSE DNI.
PRIVREJO S TABO, PRIŽIGAJO LUČI
PRIKAZOVANJA, OBČUTKI, ČUDEŽI

DA NA DEŽEVNI ZASIJE SONCE DAN
DA DUŠO GREJE, KO STISKA, REŽE MRAZ.
DA V NEMIRU SRCE ZATREPETA
KO DOLGČAS ŽIVOSTI SAPE ZAMORI.

KO ODIDEŠ, NAJ NE BO, SAMO TAKO, DA NI TE TU
DA BOLEČE IZ GLOBIN, IZPLAVAŠ VSAKIH TUINTAM
KAKOR KAPLJA SRED MORJA, V PENAH SE VALOV RAZLIJ
DA IZGINEŠ, IZPUHTIŠ, ZAVEDNO, KONČNO, BREZ SLEDI

DAN BREZ

NE ČUTIM PRAŽIVALSKEGA POSLANSTVA,
IN TEBE TUDI, VIDIM NE TAKO.
NE ČUTIM SE PLENILSKEGA VOJŠČAKA,
KI VES ČAS PROTI VSEM BI SE BORIL.

NE ČUTIM ZA NAPAKO SE NARAVE,
ČE RAD SE STISKAM S TABO V OBJEM.
UŽIVAM V TEBI, NORO, BREZ KORISTI.
NE JEMLJEM TISTO, ČESAR NE BI DAL.

ZAČNIVA DAN
ZAČNIVA DAN BREZ, PRIČAKOVANJ.
PRISILE UPANJ, BREZ SANJ, ŽELJA.

ZAČNIVA DAN
ZAČNIVA DAN BREZ, OBŽALOVANJ
BREZ ČUTA KRIVDE, BREZ KAZNOVANJ.

ZAČNIVA DAN
ZAČNIVA DAN BREZ, SAMOSPOZNANJ
BREZ STISK, TESNOBE, DAN BREZ KESANJ.

SREČO, SANJE, UPANJE SVOJE,
SVOJE VSE, KAR ŠEIMAM.
V SOLZAH SUHIH, TLAČIM V SEBI
STISKAM IN GLEDAM V TLA.
SLEPO, GLUHO, NEMO, PONIŽNO,
STISNJEN V KOT STRAHU.
NOČEM MISLIT, NOČEM SE VPLETAT
ZASE, DA LE PREŽIVIM.

ČUSTVA NEŽNA, TOPLE VZPODBUDE
NAMIG, DOTIK IN OBJEM.
V SOLZAH SUHIH, POŽIRAM V SEBI
STISKAM IN GLEDAM V TLA.
SLEPO, GLUHO, NEMO, PONIŽNO,
STISNJEN V KOT STRAHU.
NOČEM MISLIT, NOČEM SE VPLETAT
ZASE, DA LE PREŽIVIM.

PA, MI SMO VSI
ZA NAS JUTRI SE DANI
LE NEKAJ SAMO JE VAS
ZAKAJ BI BILO NAS STRAH

VČASIH TKO

VČASIH TKO, KOT DA Z OČMI
NAJDEVA SE, SE ZAZDI
JAZ SEM TU A TVOJ POGLED
JE Z MOJIM AL SKOZI LE
V PRAZNINO NESKONČNO ZRE.

VČASIH TKO, KOT DA TVOJ SMEH
NAJDE K MENI, SE ZAZDI
JAZ SEM TU A ZVEN VESEL
JE ZAME AL MIMO LE
V PRAZNO SE IZZVENI

VČASIH KOT, DA TVOJA DLAN
NAJDE MOJO, SE ZAZDI
JAZ SEM TU A TVOJ DOTIK
JE ZAME AL KAR TAKO
SLUČAJNO KLATIŠ OKROG

KO POČASI KOŠČKI, ZLOŽIJO SE KONČNO,
V SLIKO POLNO, TI SI MIMO
DA LAHKO MORDA BI, SEM DOJEL PREPOZNO,
TO CELO BILA LJUBEZEN

SLAB GOSPODAR

NEKOGA NUJNO, VEDNO RABIM, IŠČEM, SE LOVIM.
DRŽATI SKUPAJ, ZNOTRAJ DRUŽBE TRDNE, SI ŽELIM.
ŽIVETI, SLEPO ZASE, ZA UŽITKE TU IN ZDAJ
NE NAJDEM BISTVA, NITI SMISLA, NOČEM IN NE ZNAM,

NEKOGA NUJNO, VEDNO RABIM, NOČEM BITI SAM.
ČE TI ME NOČEŠ, BOM NEKJE, KARKOLI POISKAL.
ČE NOČE, NE POSLUŠA, NE OPAZI ME NIHČE,
KARKOLI SPREJME ME POD KRILO SVOJE BOM PRIVZEL.

DOMOVINA , VARUH MOJ, SLAB SI GOSPODAR.
AL VSEENO RAD TE IMAM. SLAB SEM TUDI JAZ.

NE ČUTIM DA BI, KAR NI MOJE, SI JEMAL.
ČE TEH ŽELJA NE ČUTIM, SLAB SEM GOSPODAR.
NAJ S SANJAMI O SVETU, BREZ KRIVIC, GORJA.
ENAKOSTI, POŠTENJA, HLAPEC SE IGRA.

DA BI BIL ISKREN

NE GLEDAM, VSTRAN OBRAČAM GLAVO.
DA VIDIM VEČ LAHKO, GLOBOKO, ŠIRŠE, DLJE.
TESNO, ZAPRTE STISKAM VEKE.
RESNICE NI V LUČI DNEVA VEČ DOMA.

NE SPIM, V BUDNEM VZTRAJAM STANJU.
DA V SANJE SE LAHKO BREZSKRBNO POTOPIM.
TESNOBE IN BLODNJAKI DUŠE
V GLOBINAH SPANCA TEMNIH NISO VEČ DOMA.

KO SEM ZLOMLJEN, SE SMEJIM
SEM PRIJAZEN, KO BESNIM
SKRIVAM V SENCAH SE LAŽI
DA BI BIL ISKREN

ZLAGANO SONCE

UBIJA ME, ME MORI
KAPLJA, VRE IZ GUB ČELA ZNOJ LEDENI
PRELOMLJEN OD BOLEČIN
PESTI V KAMEN STISNJENIH DO KRVI.

ODGANJAM, OD NJE BEŽIM
SPREJETI NE SLIŠATI MISLI NOČEM
PONAVLJAM DA NE ZASPIM,
DA NOČEM, DA NOČ TA SE KDAJ KONČA.

NOČEM DA BUDI ME
DA ME BOŽA ME ŽGEČKA
ZVABI V NOVO JUTRO
ŽAREK SONCA TVOJEGA ZLAGAN
NOČEM DA ME DVIGNE
DA ZASTAVI MOJ KORAK
V NOVI DAN POPELJE
ŽAREK SONCA TVOJEGA ZLAGAN

KAM BOSTE BEŽALI ?

Kam boste bežali, ko se zbudi demokracija ?

Davite jo. Pa se še ni zadušila.

Zastrupljate jo. Pa ni še mrtva.

Koljete jo. Pa ni še izkravela.

Zanikate jo. Še bolj, kot, da je ni. Pa ni še izginila.

Samo ostala je brez diha.

Samo spi.

Kam boste bežali, ko se zbudi ?

Kam boste bežali, ko se zbudi demokracija ?

V Južno Ameriko? Pinoče je mrtev.

Argentinske hunte ni več.

Nacisti, fašisti in veleizdajalci počasi umirajo.

Baje, da Hitler še živi, tam nekje.

Ampak on vam bo težko pomagal.

Sicer pa ste mrak in temo njegovega bolnega uma že zdavnaj prerasli.

Kam boste bežali, ko se zbudi ?

Kam boste bežali, ko se zbudi demokracija ?

Ali boste bežali po tleh ?

Skozi mesta in vasi, ki ste jih porušili in izropali in napolnili z boleznimi in virusi?

Skozi pokrajino, ki ste jo zastrupili in uničili ?

Mimo zgaranih in izžetih moških in očetov ?

Mimo obupanih in nemočnih žena in mater ?

Mimo lačnih otrok brez prihodnosti ?

Ne bodo vam mogli dati jesti, ker ste jim pokradli zemljo in semena.

Ne bodo vam mogli dati piti, ker ste jim ukradli vodo.

Pobili vas bodo s krepelci in kamni in podavili z golimi rokami.

D drugega nimajo. Drugo ste jim vse pokradli.

In zmetali vas bodo v jame in brezna.

Z olajšanjem in srečni v maščevanju.

Kam boste bežali, ko se zbudi ?

Kam boste bežali, ko se zbudi demokracija ?

Ali boste odleteli ?

V Luksemburg ?

V Švico ?

V Skandinavijo?

Ali boste odplavali ?

Na Deviške otoke ?

Na Kajmanske otoke ?

Da, tako bo najbolje.

Da vas pomečejo v vodo.

Kamorkoli vas bo odplavilo, vas bo odneslo na pravo mesto.

Kapital je itak povsod doma.

Itak, ste povsod doma.

Kam boste bežali, ko se zbudi ?

Kam boste bežali, ko se zbudi demokracija ?

Se boste skrili v poštna nabiralnike ?

Da, tako bo najbolje.

Najbolje bo, da vas stlačijo v njih.

Saj ne rabite nikogar.

Saj ne rabite soljudi.

Saj ne rabite družbe.

Nimate sočutja niti ga ne rabite.

Ne ljubite svojih bližnjih, niti jih ne rabite.

Da, tako bo najbolje.

Da vas zalotajo v pločevinaste škatle.

Da ne boste smrdeli in da ne boste lezli ven kot bolezen.

Kot črvi, bakterije.

Kam boste bežali, ko se zbudi ?

